वैरोचनिर्बलिः मद्भक्तस्तत्सुतत्वादवध्यस्तावत् किंचप्रह्लादायेति अन्वयोवंशः ॥ ४७॥ तर्हिकिमित्येवंकृतंतत्राह दर्पोपशमनायेति ॥ ४८ ॥ अनुगृ
ण्हाति चत्वारइति॥ ४ ९॥सहवध्वाऊषया॥ ५०॥रुद्रानुमोदितइति तदभिप्रेतस्यैवबाणभुजभंगस्यकृतत्वात्॥ ५१॥पौरादिभिरभ्युद्यतः अभिमुखमा
गत्यसत्कृतः ॥ ५२॥ ५३॥ इतिदशमेटीकायांत्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६ ३॥ ॥ ७ ॥ चतुःषष्टितमेकृष्णोनृगंशापादमोचयत् ॥ ब्रह्मस्वहारिदोषोक्त्यारा

अवध्योऽयंममाप्येषवैरोचनसुतोऽसुरः ॥ प्रह्लादायवरोदत्तोनवध्योमेतवान्वयः ॥ ४७॥ दर्पोपशमना
यास्यप्रवृक्णाबाहवोमया ॥ सूदितंचबलंभूरियच्चभारायितंभुवः ॥ ४८ ॥ चत्वारोऽस्यभुजाःशिष्टाभवि
ष्यंत्यजरामराः ॥ पार्षदमुख्योभवतोनकुतश्चिद्भयोऽसुरः ॥ ४९ ॥ इतिलब्ध्वाऽभयंकृष्णंप्रणम्यशिरसाऽ
सुरः ॥ प्राद्युम्निंरथमारोप्यसवध्वासमुपानयत् ॥ ५० ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतंसुवासःसमलंकृतम् ॥ सप
त्नीकंपुरस्कृत्यययौरुद्रानुमोदितः ॥ ५१ ॥ स्वराजधानींसमलंकृतांध्वजैःसतोरणैरुक्षितमार्गचत्वराम् ॥
विवेशशंखानकदुंदुभिस्वनैरभ्युद्यतःपौरसुहृद्द्विजातिभिः ॥ ५२ ॥ यएवंकृष्णविजयंशंकरेणचसंयुग
म् ॥ संस्मरेत्प्रातरुत्थायनतस्यस्यात्पराजयः ॥ ५३ ॥ इति०भा०द०त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३॥ ॥ ७ ॥
श्रीशुकउवाच एकदोपवनंराजन्जग्मुर्यदुकुमारकाः ॥ विहर्तुंसांबप्रद्युम्नचारुभानुगदादयः ॥ १ ॥
क्रीडित्वासुचिरंतत्रविचिन्वंतःपिपासिताः ॥ जलंनिरुदकेकूपेददृशुःसत्वमद्भुतम् ॥ २ ॥ कृकलासंगिरि
निभंवीक्ष्यविस्मितमानसाः ॥ तस्यचोद्धरणेयत्नंचक्रुस्तेकृपयान्विताः ॥ ३ ॥ चर्मजैस्तांतवैःपाशैर्बध्वाप
तितमर्भकाः ॥ नाशक्नुवन्समुद्धर्तुंकृष्णायाचख्युरुत्सुकाः ॥ ४ ॥ तत्रागत्यारविंदाक्षोभगवान्विश्वभाव
नः ॥ वीक्ष्योज्जहारवामेनतंकरेणसलीलया ॥ ५ ॥ सउत्तमश्लोककरामिमृष्टोविहायसद्यःकृकलासरूपं ॥
संतप्तचामीकरचारुवर्णःस्वर्ग्यद्भुतालंकरणांबरस्रक् ॥ ६ ॥ ज्ञोदृमानशिक्षयत्॥ १ ॥विभूतिभाग्यभोगादिमदोन्मद्धमनो
रथान् अन्वशासद्यदून्कृष्णोनृगोद्धारप्रसंगतः २ ॥ १ ॥पिपासिताःतृषिताजलंविचिन्वंतःसत्वंजीवम् ॥ २ ॥तंचकृकलासंवीक्ष्य ॥ ३ ॥ चर्मजैः
चर्ममयैःपाशैःतांतवैस्तंतुमयैश्च ॥ ४ ॥ ५ ॥ संतप्तचामीकरंसुवर्णं तद्वद्वर्णोयस्यसः अद्भुताअलंकारांबरस्रजोयस्यसः स्वर्गीदेवोबभूवेति ॥ ६ ॥